
1992–2002

AZ ENDRŐDI GAZDAKÖR
születése és tíz éve

H2 ntá'zarmas, a

Rázsakégyi Kánytárnai

Muzya Rof

Előszó

Tisztelt Olvasó!

Amikor az Endrődi Gazdakör vezetősége 2001. decemberében elhatározta, hogy 2002. márciusában megünnepeljük fennállásunk 10. évfordulóját, úgy határozott, hogy egy kis füzetben összefoglaljuk születésünk körülményeit és az előzményeket, valamint az eltelt 10 év eredményeit. Miért kellett életre hívni és milyen feladat vár erre a szervezetre, s teljesíthető-e az iránta megfogalmazott elvárás?

A harmadik évezred első évében járó olvasó és talán az utókor olvasója is tisztán láthassa az Endrődi Gazdakör születésének és működése 10 évének valós történetét.

E kis füzetben leírtak helyes értelmezése céljából vissza kell nyúlni a rendszerváltás 1989. évéhez, sőt még egy-két évvel előbbre is. Kérem a kedves olvasót, forgassa eme lapokat érdeklődéssel, melyek azért születtek, hogy a teljesség igénye nélkül betekintést engedjenek közösségünk életének elmúlt időszakába.

Hunya Lajos
az Endrődi Gazdakör elnöke

Előzmények

Az Endrődi Gazdakör megalakulásához, későbbi – talán sikeresnek mondható – működéséhez vezető út nem volt problémamentes. Az előzmények megértéséhez szeretnék olyan információkat adni, amelyek talán nem kifejezetten a Gazdaköréről szólnak, de a kezdetek alakulásában szerepet játszottak. Tehát nem az én személyem hangsúlyozását, inkább a szervezet létrejöttének körülményeit hivatottak szolgálni a következőkben leírt személyes adatok.

Parasztszülők gyermekeként láttam napvilágot 1931-ben. A föld szeretetét szüleimtől örököltem. 1960-ban be kellett lépnem – az utolsók között – a nagyüzembe. 1961-ben a Tsz. vezetősége közölte velem, végezzem el a mezőgazdasági technikumot. Nem vállaltam. 1964-ben saját elhatározásomból be akartam iratkozni, hogy elvégzem. A Tsz. vezetése akkor már nem támogatta elhatározásomat, így az endrődi tanácsítkár írta alá az ajánlásomat. 1968-ban megkaptam a képesítésemet. Ezt követően 1987. dec. 31-ig középvezetőként dolgoztam a gyomai Alkotmány Tsz.-ben. Az adott időszakban háromszor szólítanak meg, hogy lépjek be az akkor uralkodó pártba. Nem vállaltam. A nyugdíjam összegén ezt meg is éreztem. Ezen előzmények után el lehet képzelni, hogy a rendszerváltást nyitott fülekkel és tág szemekkel figyeltem. 1988. január 1-től nyugdíjas lettem. Városunkban 1989. februárjában megalakult a Független Kisgazdapárt, amelybe beléptem. Ősszel, az akkori elnök lemondása után megválasztottak a párt elnökének. Rövid időn belül 120–130 főre növekedett a tagok létszáma. Innen kezdve részt vettem a helyi-, megyei- és országos összejöveteleken. A rendszerváltás időszakának egyik legfontosabb témája a föld újbóli magánosítása, tulajdonba vétele. Erre az állami vezetés kitalálta a „kárpótlás” elnevezést. Meg kell említenem, hogy a Kisgazdapárt megyei vezetésében is részt vettem, amely 9 főből állt. Összetételük szakma szerint a következő volt: agrárszakemberek, orvos, pedagógus, jogász, közgazdász. Mindenki egyformán vágyott a szülők által megszerzett föld jogos tulajdonba vételére. A helyi-, a megyei- és az országos összejöveteleken kristályosodott ki bennem a kárpótlás helyes menete. Ekkor és e helyeken érlelődött meg bennem, hogy a Kisgazda Párt irányításával lehet és kell a kárpótlást úgy levezényelni, ahogy az adott időszak törvényes keretei megengedik, de a lehetőségeket ki is használva. A Független Kisgazda Pártban sokszor hangoztattam, legyünk egységesek, mert a célkitűzéseinket csak így valósíthatjuk meg. Ekkor még nem tudtam, ahányszor elmondom, annyi ásónyomra teszem elnökségemet. A leváltásom be is következett. Közben megjelenik országos szinten egy társelnök. A tömeg nagy része hiszi a nyájas szavakat. Én makacsul jósooltam a szomorú jövőt. Kevés ember hitt nekem, de 6–8 év múltán mindenki látja mi történt. Ekkor már tisztán láttam, hogy a föld kárpótlás-ügye a Kisgazda Párt kezében maradván sötét utcába, vakvágányra jut a helyi viszonyok tekintetében. Az endrődi Kisgazda Párt elnöke egy hölgy kortársam lett. Ő erősen bízott az országos elnök szavában, viszont a rendszerváltás előtti 30–40 évben nem volt endrődi lakos, tehát nem ismerhette közletről a helyi viszonyokat. Az elnöknő és köztem sok volt a parttalan vita. A helyi önkormányzatban 1990-

ben testületi tag lettem, még a Kisgazdapárt színeiben. Részéről az üléseken is folyamatos, de minden alapot nélkülöző támadások értek. Amikor meguntam a szégyenletes vitákat, egy kisgazdapárti összejövetel alkalmával felálltam és elhagytam a helyiséget. 6–8 fő követett.

Itt indult el az Endrődi Gazdakör születése.

I. Fejezet

Amikor kiléptem a teremből megláttam, hogy kik jöttek ki velem, anélkül, hogy valakit is hívtam volna. Azt mondtam: Kedves Barátaim! Ennek az elnöknőnek nem lehet a kezében hagyni a kárpótlás ügyét, mert annak ránk nézve nagyon szomorú vége lesz. Azt kérdezték: mit lehet tenni? Hiszen mindenki érdekelt volt a kárpótlás ügyében. Válaszoltam: Ha bíztok bennem én lerendezem úgy, hogy nektek és mindenkinek, kik érintettek e témában, jó lesz majd. Válaszuk: Bízunk. Kérdésük: de hogyan?

Azt mondtam nekik, mindenki menjen haza, egy héten belül megkapjátok kérdéseitekre a választ. Néhány nap alatt a gondolataimban letisztultak a kérdések. Fölkerestem az érintetteket, és közöltem velük, meg kell alakítani a Gazdakört. Pártsemlegessé kell tenni, és kézbe venni a kárpótlás ügyét. Az emberek hittek a szavaimban. A Városunk Képviselő Testületében együtt voltunk Testületi tagok dr. Kulcsár László jogásszal. Megkértem, öntse jogi formába elképzeléseimet. Megtette. Közölte, 11 fő szükségeltetik. 1992. március 31-én az Endrődi Déryné Művelődési Házban 19 alapító tag jött össze.

Kezdődik az alakuló ülés.

Kedves Olvasó! Nehogy azt gondold, hogy ezzel minden simán ment.

18 fő leül a székekre, várja az eseményt. Kulcsár doktor és én a tagjelöltekkel szemben egy asztal mögött ülünk, kezdeném az üdvözlést amikor nyílik az ajtó és belép a Kisgazdapárt helyi elnöke. Megáll a terem közepén és hangos szavakkal közli: hogy merünk mi az Ő tudta nélkül szervezkedni bármit is? Akkor én is fölálltam, „mosolygós tekintettel” „ékes szavakkal” villámgyors távozásra bírtam az elnöknőt. A jelenlévők ez idő alatt siri csendben voltak. Üdvözöltem a megjelenteket és megkértem Kulcsár doktort, ismertesse a jogainkat és kötelezettségeinket. A beszéd elhangzása után 19 fő írta alá a belépési nyilatkozatot.

Ezennel megalakult az Endrődi Gazdakör.

Az alapító tagok névsora: Hunya Lajos, Dinya Lajos, Elek Miklós, Varjú Vincéné, Tímár Miklós, Püski Sándor, Hanyecz Béla, Hunya Miklós, Ambrózi László, Balog Lajosné, Fülöp Lajos, Giricz László, Elek Miklósné, Iványi Imre, Oláh Imre, Tímár Ede, Dávid Vilmos, Majoros Imre, Tímár Károly

Megválasztásra került a vezetőség is, az alábbiak szerint:

Elnök: Hunya Lajos

Aelnökök: Tímár Miklós, Hanyecz Béla

Titkár: Fülöp Lajos

Pénztáros: Elek Miklósné

Az ellenőrző bizottság tagjai lettek:

Elnök: Iványi Imre

Tagok: Giricz László, Tímár Ede

A vezetés nagyobb létszámát azért láttam fontosnak, mert több ember véleményére van szükség, valamint abban bíztam – és nem is tévedtem –, a taglétszám idővel meg fog nőni. A tagok létszáma hamarosan megtízszereződött. Dr. Kulcsár László

ló térítésmentesen képviselte ügyeinket, amit a tagság nevében megköszönök. Első ülésünket a megalakulást követően azonnal megtartottuk. Tagdíjat szavaztunk meg, akkor 30 Ft/fő/hó, + 300 Ft egyszeri hozzájárulást. Elhatároztuk, hogy minden csütörtökön 18 órai kezdettel összejövünk. Azzal, hogy meghirdettük, a városunk endrődi részén a kárpótlást minden érintett személy részére lebonyolítjuk, ami meg is történt, s azzal a jelszóval, hogy pártsemlegességet hirdettünk, mert az átlagember unta már a különböző pártok viaskodását, itt valóban gazdasági érdekek lettek képviselve, ezáltal vonzóvá váltunk, mint gazdakör. De nem mehetünk el szó nélkül amellett sem, hogy Közösségi Házunk vezetője (Molnár Borbála) biztosította a helyet a közösségünk számára, ezért terembért fizetünk. Tisztelet és köszönet józan megítéléséért, mert így hosszútávon – napjainkban is – biztosított a hely összejöveteleinkhez.

II. Fejezet

Megalakulás után mi legyen a következő lépés? Beváltani ígéretünket, ezáltal szavahihetővé tenni szervezetünket s ezzel együtt vonzóvá válni az emberek számára. Elkezdődött a kárpótlással kapcsolatos ügyek intézése. Igen ám, de ez sem volt könnyű. Azt mindenki elismerte, tudta, hogy létezik a gazdakör, azt is, hogy ki az elnöke. Azt is szépnek tartották, mit akar tenni, de hol van a hivatalos dokumentum? Hol van a cégbíróági bejegyzés? Csekély öt hónap elteltével kezembe került a Gyulai Városi Bíróság hivatalos végzése, amely közli, hogy 1003. sz. alatt bejegyzésre került a szervezetünk. Ezt az eredményt sokszori levélváltással, személyes megkereséssel sikerült elérni. Ez alatt az idő alatt megalakult a városban a Földrendező Bizottság. 11 főből tevődött össze, ebből két fő gyomaendrődi érdekeltségű, de vidéki lakosnak kellett lennie a törvény értelmében. Így történt. Választani kellett elnököt és alelnököt. X és Y nem vállalták, ennek következtében vetődött föl az én nevem. Taktikai okokból nem vállaltam az elnökséget, csak az alelnökséget. Mindenképpen azt akartam, hogy az elnök a gyomai városrésztől kerüljön ki, így elkerültem a füstölő Gyoma-Endrőd vizsályt, de ezzel együtt kézbe vettem az endrődi oldal kárpótlásának teljes irányítását minden ellenszenv nélkül. Mindvégig teljes volt a 11 fős csapat egyetértése.

A dátumra pontosan nem emlékszem, de megindul a termőföld kárpótlása. Megrendeltük a Magyar Közlönyt, mint az ország leghivatalosabb sajtótermékét. Ebből értesültünk, mikor melyik terület kerül árverezésre. Ennek tudatában a gazdakörben megindul a tudatos egyezkedés, amit az első időkben kissé nehézkesen, némi kétséggel fűszerezve fogadtak az emberek, de beindult.

Kedves Olvasó! Itt egy néhány mondat erejéig meg kell állni és válaszolni a bened megfogalmazódott józan kérdésekre. Írásomban több helyen szóvá tettem, hogy én akartam kézbe venni a kárpótlás ügyét. Jogos a kérdés: miért volt fontos számomra ez az ügy? Talán önmutogatás, talán szereplési vágy? Nem. Kizárólag két dolog adott nekem késztetést ehhez.

1. Saját érdekeltség.

2. A sorstársaim iránt érzett elkötelezettség.

Ezért mutattam be kisgazdapárti múltamat. Itt szereztem azokat a tapasztalatokat, hogyan kell levezetni a kárpótlást úgy, hogy a törvény adta lehetőségeket a lehető legjobban az érintettek javára fordítsuk. Ezt csak kellő mértékű szervezéssel lehetett véghez vinni. A törvény 3000 Ft, azaz háromezer forint AK-kénti kikiáltási árral indította az árverést. 500 Ft, azaz ötszáz forint volt a lehető legalacsonyabb vételi ár aranykoronánként. Az árverések 99%-ában így is sikerült megvásárolni a földeket. Ha mi nem vigyáztunk volna az érdekeinkre, akkor a fővárosból és nagyobb városokból érkező „aktatáskás emberek” akik sok kárpótlási jeggyel érkeztek ide, összeszedték volna a földterületek javát alacsony értéken megvásárolva, az itt élő, földet megművelő emberek pedig a gyengébb minőségű földekhez magas vételárért jutottak volna hozzá. Mindezek megfogalmazódtak hol nyíltan, hol burkoltan a Kisgazdapárt megyei és országos találkozóján. Az egyezkedés eredménye nálunk mindenki számára elfogadható lett, ott árverezhetett, ahol akart. A földhöz való ragaszkodásnak több összetétele volt: egyrészt a szülők által megszerzett természetes kincset akarták tulajdonba venni, másrészt az elvesztett munkahely hiányát szerették volna pótolni az emberek. Így nem váltak munkanélkülivé, nem süllyedtek a társadalom perifériájára. Megmaradhattak a családi fészekben, nehezen, de el tudták tartani önmagukat és családjukat. (Nyugaton, ahol magántulajdonban vannak a földek, ott kincsnek számít a föld.) Magyarországon a kárpótlás társadalmi probléma megoldása is lett, hibáival és örömeivel együtt. Arról szándékosan nem írok, miként és hogyan értek véget mezőgazdasági nagyüzemeink városunkban. Tisztelettel kell viszont megemlítenem azt a felszámolóbiztost, aki kérésemre 24 óra elteltével többszáz hektár földet adott át a gazdakör tagjainak használatába. A legfontosabb feladatunk a gazdakörben a kárpótlás ügye volt, de megjelentek a termeltetők, a felvásárlók és forgalmazók. (Gépek, kemikáliák, vetőmagok.)

Szerződéses kapcsolatba került a tagság a körösladányi tsz-szel, amely még működött. Tagságunk örömét fejezem ki azért, mert sikerült kifogni olyan felvásárló réteget – ha nem is magas felvásárlási áron, de a beígért időre, a minőség függvényében – aki az árut kifizette. Az adott időben ez a megbízhatóság kincsnek számított. Jó partnerkapcsolatokra sikerült szert tennie a gazdakörnek. Gazdakörünk működésének eredményeiben nagy szerepet játszottak azon cselekedetek, amelyeket különböző személyeknek köszönhetünk. Nevüket nem írom le, mert sokan vannak és nem akarom, hogy valaki is kimaradjon. Ők a kárpótlás első napjától az utolsóig segédkeztek, az éjbe nyúló egyeztetésekkor, valamint az árverések napjain. Mindenkor közreműködtek a kárpótlás elfogadható módon történő lebonyolítása érdekében minden ellenszolgáltatás nélkül. Tisztelet és köszönet nekik érte. Gazdakörünk tevékenységéhez hozzátartozik az az időszak is, amikor még nem működtek a gazdajegyzők, ma falugazdászok. Az akkori kormányrendelet értelmében a kalászos- és néhány kapás növényre is 2000 Ft/ha támogatás járt. Ezt abban az időben a gazdakör intézte a következő formában: ki kellett tölteni az adott kérdőívet, bevittük az APEH-hoz, ott elbírálták, csekket adtak

és itt csütörtökön esténként kiosztottuk. Másnap lehetett az OTP-nél fölvenni az összeget. Nem kis dolog volt, sokan segítettek ebben, mint egy nagy családban. Nem szabad kihagyni, hogy a kárpótlásban érdekeltek száma több száz volt, ugyanakkor az elégedetlenek száma kettő volt.

A kárpótlási ügyek befejeződése után a tagság létszáma megfeleződött. Aki maradt, az stabilan tagja maradt a szervezetnek.

Nem öröm az, hogy elmentek jónéhányan önszántukból, de nagyobb bánat, hogy voltak, akik maradni akartak és mégis menniük kellett... Családjuk és szervezetünk megőrzi emléküket.

Akik eltávoztak közülünk:

Vaszkó Sándor 1993, Szakálos László 1994, Iványi Zoltánné 1995, Farkas József 1996, Szakálos István 1996, Hunya László 1997, Hunya Miklós 1997, Szilágyi János 1997, Tímár Miklós 1998, Tóth Péter 1999, Oláh Imre 2000.

A tagság létszáma 2001. dec. 31-én 69 fő:

Ambrózi László	Iványi Bálint	Szakálos Tibor
Ambrózi Lászlóné	Iványi Bálintné	Szakálos Tiborné
Ambrózi Mihály	Iványi Imre	Szilágyi János
Árvai Lajos	Iványi Imréné	Szilágyi Jánosné
Árvai Lajosné	Iványi Vince	Szosznyák Imre
Balog Lajosné	Iványi Vincéné	Szujó Péter
Bótos Vilmosné	Kiszely Béla	Tímár Elek
Bula Elekné	Kiszely Béláné	Tímár Józsefné
Debreczeni Elek	Kopcsék László	Tímár Lajos
Dinya Imre	Köteles Ferenc	Tímár Miklós
Dinya Imréné	Liziczai Vilmosné	Tímár Miklósné
Id. Dinya Lajos	Majoros Imre	Tóth Péterné
Ifj. Dinya Lajos	Molnár Lászlóné	Uhrin László
Elek Miklós	Mravik András	Varjú Vincéné
Elek Miklósné	Cs. Nagy Endréné	Véháné Szedlák Ildikó
Fekécs Lajosné	Nehéz János	
Fülöp Lajos	Németh Vince	
Dr. Galambos Béla	Oláh Imréné	
Dr. Galambos Béláné	Papp Sándor	
Gellai László	Pádi Tibor	
Gircz Lajos	Id. Püski Sándor	
Gircz Lajosné	Püski Sándorné	
Gubucz Imre	Ifj. Püski Sándor	
Hanyecz Béla	Rácz József	
Hanyecz Libór	Szabó Imréné	
Hanyecz Libórné	Szakálos István	
Hunya Lajos	Szakálos Istvánné	

III. Fejezet

A Gazdakör életében jutott idő szakmai ismeretek szerzésére is.

E témakör két fejezetre osztható:

1. Belföldön szerzett tapasztalatok.
2. Külföldön szerzett tapasztalatok.

1. Nem leszek pontos, csak a fontosabbakat említem:

Mezőgazdasági Kiállítás megtekintése, Mezőhegyesi Napok, Kalászos- és kapás-kultúrák bemutatása, gépbemutatók. A Megyei Talaj- és Növényvédelmi Intézet munkatársai, az Agrárkamara és APEH munkatársai eljöttek hozzánk szakmai előadást tartani. Nem utolsósorban sokszor volt a vendégünk a ma is működő falugazdasági hálózat kiváló munkatársa, aki mint agrármérnök és növényvédelmi szakmérnök tartott nálunk előadásokat. Munkaideje úgy lett kialakítva, hogy heti 2 órában a gazdakörben van jelen. Tájékoztatót tart, valamint válaszol az emberek által föltesztett kérdésekre.

2. Szervezetünk két alkalommal tett látogatást Ausztriában.

Meglátogathattunk tehenészetet és sertésenyésztő gazdákat. Képet kaptunk ez alkalmakkor a növénytermesztésről, gépesítésről, értékesítésről és a terméseredményekről. Az osztrák gazda elmondta, hogy náluk az istállótrágya kincset ér. Tájékoztatót kaptunk arról is, hogyan működik a kvóták betartása, valamint megtekinthettünk kisebb vágóhidat és követhettük az áru útját. Arról nem beszélek, amit a paraszti szem látott. Nem száz, vagy több száz hektáros táblák vannak, mégis minden egy-két, illetve öt-tíz hektáros terület mintadarabnak tekinthető. Ide tartozik az a gondolat, hogy öröm volt látni, mégis fájó szívvel tértünk haza azért, mert láttuk, mennyire le vagyunk maradva tőlük. A mi 55–60 éves embereink tisztán látták a hazai megvalósulhatatlant. Részben a kor miatt, másrészt anyagi háttér nélkül (az ottani bankok alacsony kamatait figyelembe véve), valamint a politika mezőgazdaságra nézve kedvezőtlen alakulása miatt. Mint a gazdakör elnöke, a rendszerváltást követően részt vettem egy 9 napos Dániába szervezett tanulmányúton. Megtekintettük a Földművelési Minisztériumot, különböző mezőgazdasági szakiskolákat, állattartó telepeket és egy mezőgazdasági gépgyártó üzemet. E kirándulás alkalmával sok ismeretet szerezhettem, majd hazaérkezvén átadhattam a gazdakör tagságának. Említésre méltó, hogy az osztrák gazdálkodó kihúzta magát, hogy ő paraszt. Magyar honban ez sajnos lealacsonyító, sokszor szégyen is. Szintén meg kell említenem azt is, hogy az osztrák gazda nyugdíja „egyforma” volt az enyémmel az adott időben. Pusztán a schilling és a magyar forint értéke közötti távolság volt igen nagy.

IV. Fejezet

A gazdakör életében a szakmai ismeretszerzés mellett kulturális tevékenységre is van igény és erre is áldozunk időt, energiát. Megtekintettük az Országházat kívül és belül egyaránt. Voltunk Gödöllőn a Grassalkovics Kastélyban egyik kirándulásunk alkalmával. Minden ilyen utunkra autóbusszal mentünk, melynek költségeit a gazdakör fizette. Ezen alkalmakkor általában 40–45 fő vett részt a kirándulásokon. Ugyanígy tudtunk eljutni Aggtelekre, Egerbe, ahol a Szépasszony Völgyében a jó borokat is megkóstoltuk. Jártunk Esztergomban is, megnéztük a Bazilikát és hajókirándulásra mentünk Visegrádra.

Sok szép emléket szereztünk ezen csoportos kirándulásaink alkalmával. Nem hagytuk ki a színházlátogatásokat sem. (Békéscsaba, Szolnok.) Ide tartoznak a Közösségi Házban évente megrendezésre kerülő vacsorák (március, november), és egyéb irányú rendezvényeink. A kezdetekkor 80 fővel indultak ezek a rendezvények, de mára eljutottunk a terem befogadóképességének határáig. Ilyenkor a tagok, családtagok és barátaink vehetnek részt, utóbbi időben a létszám 150 fő körül szokott lenni. Az eltelt 10 évben a gazdakör tagjai 2 alkalommal a vacsorát díjmentesen kapták. Jó hangulatú, sikeres összejövetelek ezek, amikor zenészt is fogadunk és tombolanyeremények is vannak. Vendégeket is szoktunk hívni. A mindenkori polgármester, a Gazdakörök Megyei Elnöke, az FM Hivatal vezetője, a helyi mezőgazdasági szakiskola igazgatója, a falugazdász, az egyházi vezetés valamint a Közösségi Ház vezetője szoktak részt venni rendezvényeinken. A vacsorák alapanyaga a juh hús, amit a tagok készítenek elő. Földarabolják és megfőzik. Általában a feleségek szolgálják föl a vacsorát. Éjfél után néha-néha egy-két szép nőta is sorra kerül. A békés multság tart 3–4 óráig is. Megtalálható a fiataloktól az egészséges, jó kedvű idősebb korosztályig mindenki. Városunk gyomai részéből is 20–30 fő vendég szokott érkezni. Az igényeknek megfelelően a későbbiekben is folytatni kívánjuk ilyen irányú tevékenységünket is.

Megalakulásunk óta minden márciusban megtiszteljük a nőtagokat egy-egy szál szegfűvel. Az elnök előtte néhány mondattal köszönti Őket. Után a hölgyek pogácsával, üdítővel kínálják meg a férfiakat. A gazdaköri összejövetelek általában minden csütörtökön 3–4 órát vesznek igénybe. Ezen belül kerül sor a szakmai jellegű előadásokra. Amennyiben éppen nincs aktuális téma, akkor ez az idő biliárdozással, beszélgetéssel, poharazgatással telik el. Általában a nőtagok kevés kivételtől eltekintve, a tagok feleségei. Egyik teremben ők, a másikban a férfiak szoktak beszélgetni. Minden ősszel megrendezésre kerül a Közösségi Házzal közös szervezésben a Szüreti bál. Ennek lebonyolításában a Gazdakör pénzügyileg és tevőlegesen is oroszlánrészt vállal. Szervezetünk mindig megemlékezik elhunyt tagjairól is. Tiszteletünk jeléül sírjaikra egy-egy koszorút helyezünk el, és természetesen akik tudnak, részt vesznek a temetési szertartáson.

V. Fejezet

Szervezetünk összejöveteli ténylegesen mentesek a politikai csatározásoktól, mint ahogyan azt megalakulásunkkor elhatároztuk. Ugyanakkor figyelemmel kísérjük a közélet történéseit és a politikai eseményeket. Helyet adunk az országgyűlési és helyhatósági választások előtti tájékoztatóknak, bármely pártról vagy szervezetről legyen is szó. Meghallgatjuk az előadókat, kérdéseket teszünk föl a minket érintő témakörökben. Tudvalévő, hogy egy rendszerváltást követő időszaknak az elején jött létre a gazdakör. Lehetséges, hogy olyan tagjaink is vannak, kik a múlt rendszer pártjának tagjai voltak. Itt nem kérdés az, hogy miért, soha nem is volt az. A ma létező pártok közül van, vagy lehetséges olyan párt, amelynek tagjaiból a gazdakör soraiban is vannak. A gazdakörben nem kérdés a tagok politikai hovatartozása. Legfontosabb, hogy az itt kialakult írott és íratlan szabályokat betartsa. Mert ha ez a rend fölborul, egymás múltját és jelenét emlegetjük, kialakulna egy idő után a kibékíthetetlen ellentét, gyűlölet és ennek bomlasztó hatása lenne, széthullana a gazdakör. Az összejöveteleken elhangozhatnak a mindenkori kormány gazdaságpolitikájának – különös tekintettel a mezőgazdaságra – hiányosságairól és pozitívumairól alkotott vélemények egyaránt. Beszélünk a problémáinkról, jelezzük a falugazdásznak, nem kell gondolni, hogy ez a szervezet a néma leventék közössége.

A gazdakör alapvetően saját pénzügyi forrásból gazdálkodik. A saját bevételeket időnként kiegészítette a város Önkormányzatától kapott támogatás, ezidáig összesen 30.000 Ft. Köszönettel vettük.

Kedves Olvasó!

Lehetett volna, lehetne még sokkal hosszabban írni az eltelt 10 évről. Úgy érzem viszont, hogy dióhéjban a legfontosabb mozzanatokat sikerült rögzítenem. Akik belülről részesei voltak életünknek, azok úgyis ki tudják egészíteni saját tapasztalataik alapján az itt leírtakat, akik kívülről szemlélték működésünket, azok pedig remélem, megközelítőleg reális képet kapnak gazdakörünk életéről. E 100 példányban elkészült kis füzetet megkapják az Endrődi Gazdakör tagjai és néhány olyan személy, akire az elmúlt 10 év során valamilyen tekintetben számíthatott szervezetünk. Egy példányt az endrődi Rózsahegy Könyvtárnak ajándékozunk. Fennállásunk 10 éves évfordulója alkalmából a 2002. évi márciusi vacsoránkat mindenki számára ünnepélyessé kívánjuk tenni. Kérem a Tisztelt Olvasókat, fogadják ezt a bemutatásunkat szolgáló rövid írást olyan szeretettel, amilyennel én nyújtom át Önöknek, abban a reményben, hogy gazdakörünk az elkövetkező évek során is legalább olyan sikeresen működik tovább, mint az eltelt időszakban.

Hunya Lajos elnök

Az elmúlt 10 év képekben

Az elnök köszönti a tagságot és a vendégeket

Nőnapra köszöntés

Vacsora utáni mulatság

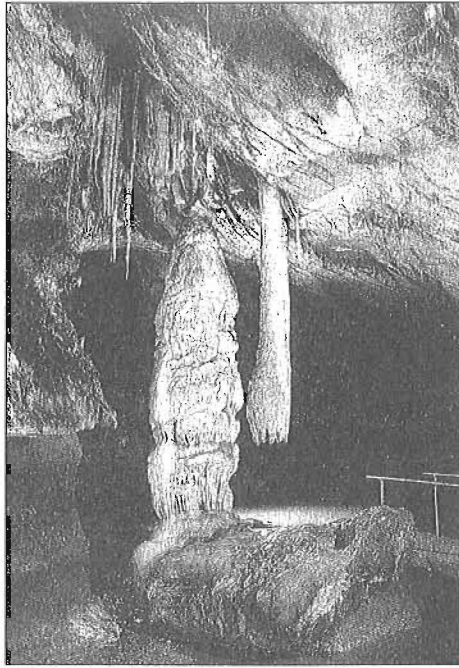
A vacsorát feltárló feleségek

Ópusztaszeren láttuk

Megnéztük az Országházat

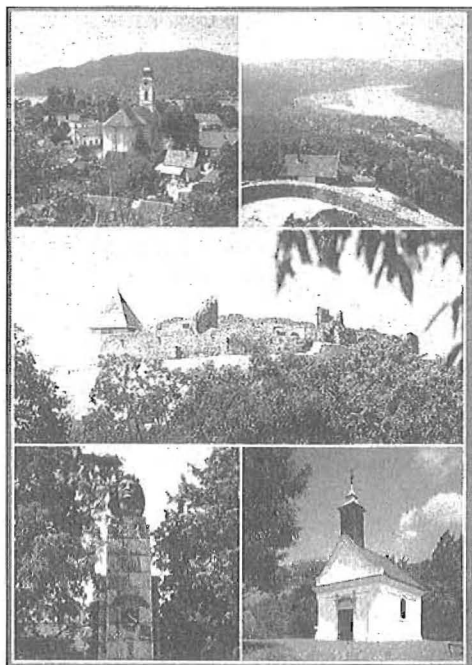

Aggteleken is járt a gazdakör

A kirándulók egy csoportja a Kossuth szobor alatt

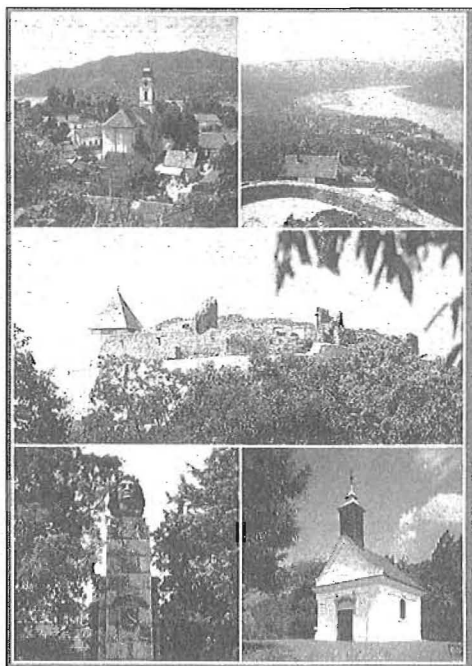

Visegrádra is kirándultunk

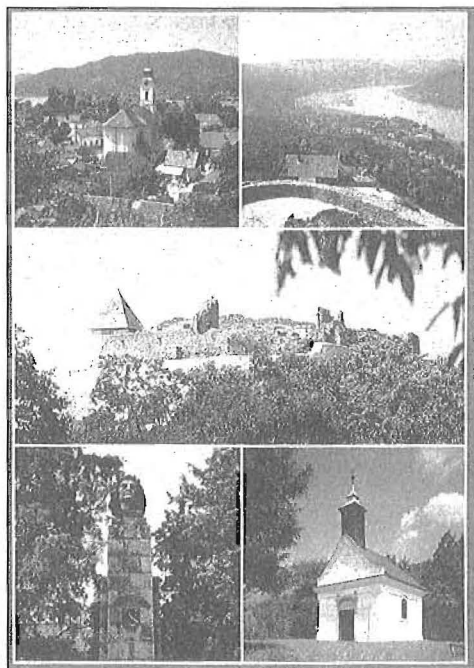
Dunai hajókirándulás

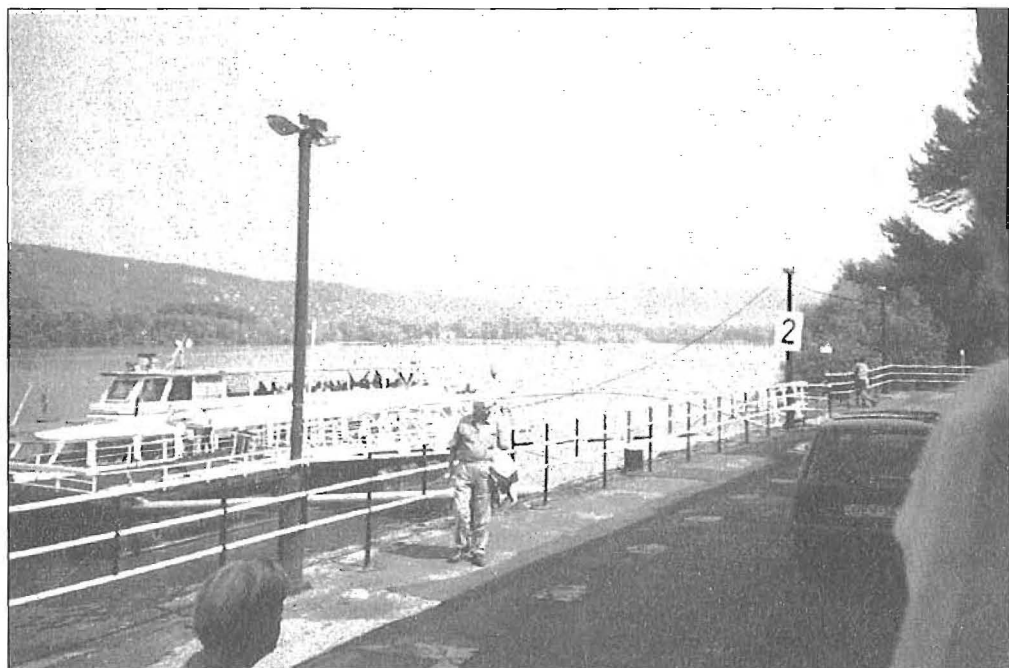
Visegrádra is kirándultunk

Dunai hajókirándulás

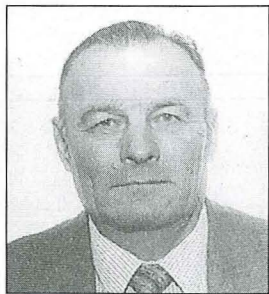

Visegrádra is kirándultunk

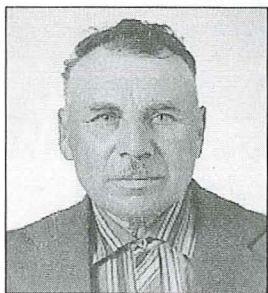

Dunai hajókirándulás

Az Endrődi Gazdakör vezetősége jelenleg:

Hunya Lajos elnök

Hanyecz Béla alelnök

Dr. Galambos Béla alelnök

Fülöp Lajos titkár

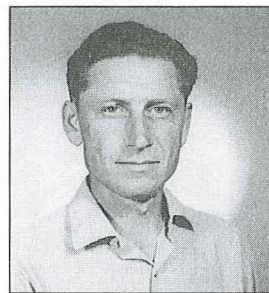
Elek Miklósné pénztáros

Iványi Imre Ell. Biz. elnöke

Balog Lajosné Ell. Biz. tag

Szakálos Tibor Ell. Biz. tag